Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

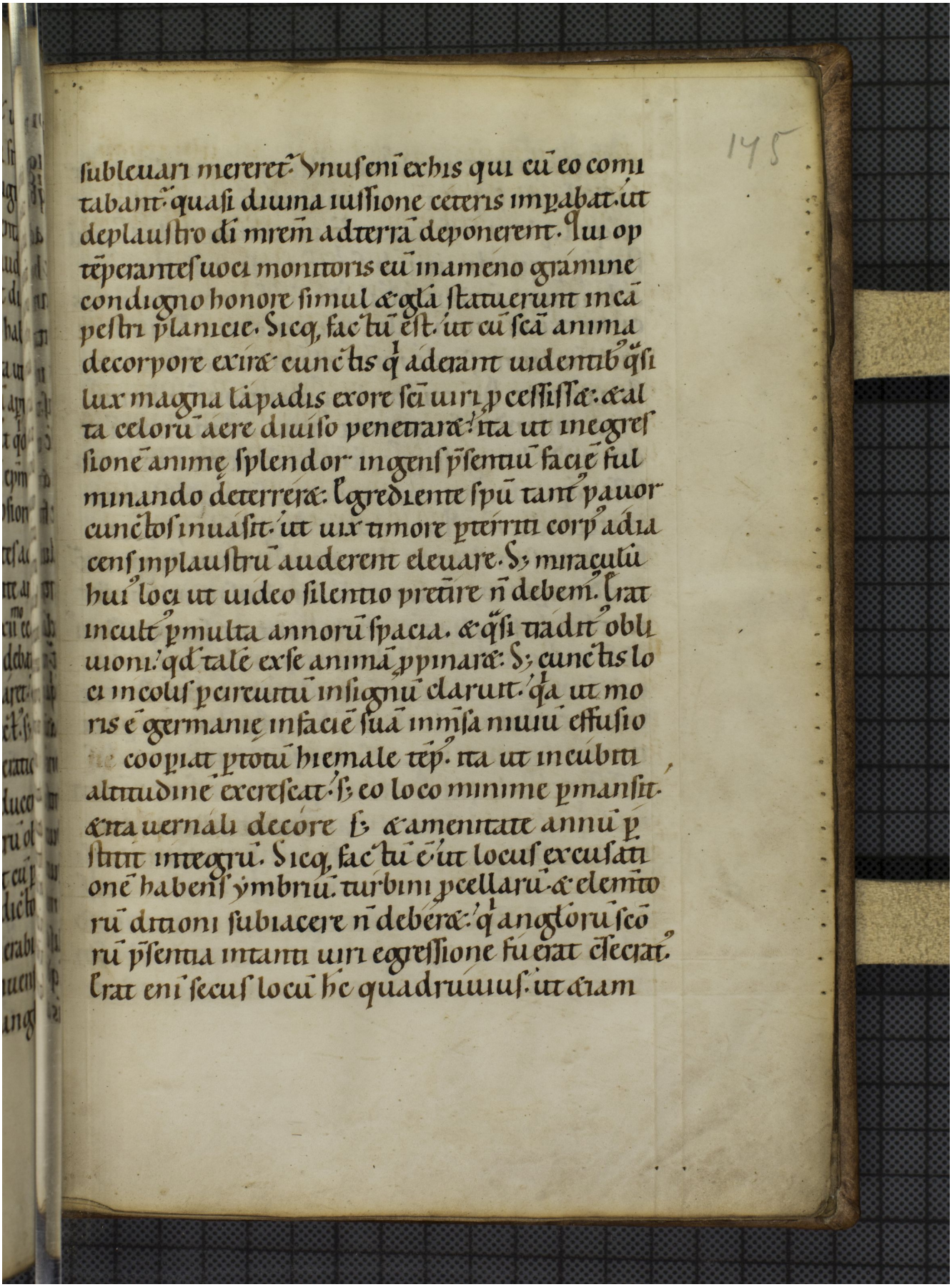

145

subleuari mereret. Vnus enim exhis qui cum eo comi
tabant. quasi diuina iussione ceteris imperabat. ut
deplaustro di mrem adterram deponerent. Qui op
temperantes uoci monitoris eum in ameno gramine
con digno honore simul ac gla statuerunt in ca
pestri planicie. Sicq, factum est. ut cum sca anima
de corpore exiret cunctis q aderant uidentib qsi
lux magna lampadis exore scm uiri p cessisse. ac al
ta celorum aere diuiso penetrare. ita ut in egres
sione animę splendor ingens p sentium facie ful
minando deterrere. Egrediente spm tant pauor
cunctos inuasit. ut uix timore pterriti corp adia
cens in plaustrum auderent eleuare. Sed miraculum
hui loci ut uideo silentio pretire n debem. Erat
incult p multa annorum spacia. ac qsi tradit obli
uioni. qd tale ex se animam ppinare. Sed cunctis lo
ci incolis p circuitum insignum clarum. qa ut mo
ris e germanie in facie sua immisa niuium effusio
coopiat ptotum hiemale tep. ita ut in cubiti
altitudine excrescat. sed eo loco minime pmansit.
ac ita uernali decore sed amenitate annum p
stitit integrum. Sicq, factum e ut locus excusati
one habens ymbrium turbini pcellarum ac elemento
rum ditioni subiacere n deberet. q angelorum seo
rum p sentia in tanti uiri egressione fuerat electat.
Erat enim secus locum hc quadruuius. ut aram